

Retalls de premsa

El que no sea capaz de quererla, que se vaya

PALABRAS DE UN VALENCIANO

El que no sea capaz de querer a Cataluña, que se vaya; el que no sea capaz de sentir el máximo respeto hacia sus costumbres, su idioma y sus anhelos, que se vaya; que se vayan todos los que consideran a Catalunya como un país extraño. Váyanse enhorabuena, porque aquí no hacen ninguna falta; márchense pronto de aquí para que ese estado de injusticia ni continúe ni prospere. Enemigo que huye, puente de plata.

Lejos, lejos de aquí los que desean hacer leña del árbol caído; los que para vergüenza suya ponen en práctica a todas horas la conocida frase de «a moro muerto, gran lanzada»; los que se atreven a dudar del valor de los hijos de esta tierra, descendientes directos de los héroes de los Bruchs y de los Castillejos — las gestas más españolistas que pueden darse en la Historia de nuestra patria — y hermanos de los voluntarios que asombraron a las gentes batiéndose con extraordinario arrojo en los campos de Europa en la gran guerra.

El que no sea capaz de quererla en la desgracia; el que sonríe irónicamente o se carcajea cuando oye hablar en catalán — éreirse de un idioma que ha servido para escribir «La Atlántida», «Solitud», «Terra Baixa» y tantas y tantas obras de gran belleza y emoción palpitante? —; el que oye — no escuchar — despectivamente las melodías vibrantes de una sardana; el que tal haga no debe permanecer un momento más en Cataluña.

¡Fuera! ¡Fuera de aquí! No queremos gentes de tal ralea. Ni queremos ni podemos soportarlas. Cataluña, felizmente para ella y para cuantos la amamos noblemente, libremente, por apetencia exclusiva de nuestro corazón y sin miras egoístas — el que esto escribe es íntimo amigo de los señores Companys i Casanovas y se vanagloria de no haber recibido de ellos ninguna merced —, Cataluña no es ni puede ser una colonia a la que se pueda molestar ni agraviar impunemente.

Váyanse y cuanto antes lo hagan mejor será, a fin de que no sigan sonrojándonos y deshonorándonos a los que, sin haber nacido en tierras de Cataluña, la

queremos, la respetamos y la reverenciamos como un trozo más de España.

Y cuando tal cosa ocurra — ¡que más quisiera uno de este trascendental acontecimiento fuera una realidad de corto plazo! — nos quedaremos aquí los que miramos a los catalanes, no de reojo que dicen que es mirada de traidor, sino frente a frente, bien levantada la cabeza que no puede humillarse ni sentirse humillada por haber venido a la vida más allá del Ebro; estaremos aquí los que fraternizamos con los naturales de Cataluña con los que convivimos a diario sin que nos importe otra cosa en nuestras relaciones que nuestra simple condición de hombres.

¿Que hay una minoría insignificante que no nos quiere? Es evidente, aunque hacen mal los que pertenecen a la misma. Pero, ¿que puede importarnos esto, si ellos no son Cataluña?

EDUARDO SANJUAN

Tintoreria SANCLIMENT

Rentats en sec i a vapor - Colors a la mostra sòlids - Planxat Americà - Desinfecció Mecànica - Dols entregats al moment - Puntualitat en els encàrrecs

Carrer Salvador Seguí, 6 OLOT

Ajuntament

Resolucions dictades pel senyor Alcalde Gestor, el dia 19 de febrer

A la ciutat d'Olot, el dia 19 de febrer del 1935, essent l'hora de les set de la tarda, es constituí a la Casa Consistorial l'Alcalde Gestor, senyor Rafael Arau i Clavaguera, assistit del sota signat Secretari municipal i dicta les següents resolucions:

Vist el recurs de reposició presentat pel senyor Francesc Llongarriu, Agutzil jubilat, contra el senyalament del seu haver pasiu i demanant sigui fixat aquest haver en el 56 % de la quantitat resultant de sumar el sou i quinqueni que percebia amb les quatre quintes parts, més la mitat o al menys una quarta part d'altre cinquena part del quinqueni que li pertocaria percebre en setembre pròxim: el senyor Alcalde Gestor acorda fixar l'ha-

ver pasiu del senyor Llongarriu en la quantitat de 1.502,34 pessetes anuals, al 56 % del sou i quinqueni que percebia.

Vista la instància presentada pel senyor Lluís Calm i Depaz, insistint en la seva reclamació presentada contra la liquidació de l'arbitri sobre solars edificats i sense edificar del terme municipal i demanant la designació d'un pèrit tercer que dirimeixi la discòrdia plantejada entre els Arquitectes, del Municipi senyor Joan Aubert i Camps i el del reclamant senyor Bartomeu Agustí, en quant a la valoració dels solars de referència, el senyor Alcalde Gestor acorda convocar als Arquitectes esmentats conforme el que disposa l'article 69 del Reglament de 29 de juny del 1911, per a intentar un acord entre ells i de no arribar-se a aquest acord es procedeixi al nomenament d'un pèrit tercer que dirimeixi la discòrdia. Els honoraris d'aquest pèrit tercer seran de càrrec de l'Ajuntament en cas d'ésser procedent la reclamació, de càrrec del reclamant cas de ratificar el pèrit tercer la valoració de l'Arquitecte municipal i es pagaran per mitat cas de discrepar d'ambdós pèrits.

Vista la instància dels senyors Joaquim de Trincheria i Campaneria, Jaume Tries Ripoll, Jaume Vilanova Cufí i Candida Tarres Palol, d'acord amb la seva petició el senyor Alcalde Gestor acorda anul·lar el títol número 47 de propietat d'una pluma d'aigua de la Deu de Sant Roc, i estendre dos títols de mitja pluma, un a favor del senyor de Trincheria i l'altre a favor dels altres sol·licitants.

Concedir previ el pagament dels drets municipals corresponents i conforme els plànols presentats els següents permisos d'obres:

Al senyor Pere Puig i Fortet, per a construir una casa-habitació al carrer X de l'Eixamplis Nort-oest; i

Al senyor Pere Badosa i Forn per a fer una paret de tanca al solar número 7 del carrer de Bernat Vilar i fer gual a les voreres.

Aprovar factures per a diversos subministres.

El Secretari,
CARMEL SANZ i SAINZ

Aquest número ha passat per la prèvia censura

“El último vals de Chopin” - Ritmes forts que estimulen a viure
Encarregui en temps les seves localitats per a poguer admirar “El último vals de Chopin”